

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันงบกระแสเงินสดได้รับความสนใจจากผู้ใช้งบการเงินมากขึ้น ด้วยเหตุผลที่ว่า งบกระแสเงินสดทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงหรือการไหลเวียนของกระแสเงินสดภายในกิจการ ซึ่งงบกระแสเงินสดจะจำแนกกิจกรรมเป็น 3 กิจกรรมหลัก ได้แก่ กิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมลงทุน กิจกรรมจัดหาเงิน เพื่อแสดงให้เห็นถึงการได้มาและการใช้ไปของเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดในแต่ละกิจกรรม ซึ่งผู้ใช้งบการเงินจะไม่สามารถรับรู้ได้ถ้าพิจารณาแต่งบดุลและงบกำไรขาดทุน เนื่องจากงบดุลจะแสดงถึงกรรมสิทธิ์ และหนี้สินที่เกิดขึ้นในแต่ละรอบบัญชี และงบกำไรขาดทุนจะรายงานผลของการดำเนินงาน รายการล่วงหน้าและหลักการปันส่วน เพื่อที่จะให้มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ค่าใช้จ่าย กำไรหรือขาดทุน หรือหลักการจับคู่ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการเกิดรายได้และการเกิดค่าใช้จ่ายในการได้มาของรายได้ นั้น ๆ ด้วยเกณฑ์ถ่วงค้ำ (Accrual Basis) ซึ่งงบกำไรขาดทุนไม่สามารถแสดงให้เห็นได้ว่า กระแสเงินสดที่เกิดขึ้นมีที่ใดมาและใช้ไปในกิจกรรมใด จากหลักเกณฑ์ในการจัดทำที่แตกต่างกัน ทำให้งบกระแสเงินสดเป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ไม่ว่ากิจการจะประกอบธุรกิจประเภทใด มีรายได้จากกิจกรรมหลักแตกต่างกันเพียงใด หรือแม้แต่สถาบันการเงินซึ่งถือว่าเงินสดเป็นสินค้าของกิจการ ๆ ย่อมต้องการเงินสดเพียงใช้จ่ายในการดำเนินงานเหมือนกัน คือ เพื่อชำระหนี้และเพื่อจ่ายผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุน ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดจึงเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความสามารถของกิจการในการได้มาซึ่งเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดและความต้องการใช้จ่ายเงินสดของกิจการ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการจัดทำรูปแบบเพื่อประเมินและเปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดในอนาคตของต่างกิจการและเปรียบเทียบผลการดำเนินงานที่น่าเสนอโดยกิจการต่าง ๆ เพราะงบกระแสเงินสดเป็นงบการเงินที่ได้ตัดผลกระทบอันเกิดจากการใช้วิธีการบัญชีที่แตกต่างกัน สำหรับรายการและเหตุการณ์เดียวกันออกไป (สรรพพงศ์ ลิ้มปรีธารังกุล, 2542)

อย่างไรก็ตามมีข้อจำกัดอันเนื่องมาจากมาตรฐานการบัญชีที่ยังคลุมเครือและไม่มีบทสรุปที่แน่นอนในแง่ของการจำแนกกระแสเงินสดต่าง ๆ ในการตัดสินใจทางเศรษฐกิจ ผู้ใช้งบกระแสเงินสดจึงต้องใช้ความระมัดระวังอย่างเต็มที่ในการตีความหมายของรายการต่าง ๆ ที่ปรากฏในงบกระแสเงินสด ก่อให้เกิดคำถามและข้อสงสัยเกี่ยวกับการจำแนกรายการในแต่ละกิจกรรมว่า

การจำแนกรายการเข้าแต่ละกิจกรรมที่แตกต่างกัน เกิดจากสาเหตุใดความต้องการที่จะบิดเบือนข้อมูลหรือตกแต่งข้อมูลของกระแสเงินสดสุทธิในบางกิจกรรมเพียงเพื่อการแสดงผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพให้เป็นไปตามความต้องการของฝ่ายบริหาร

การจัดทำงบกระแสเงินสดเป็นเครื่องมือช่วยในการบริหารเงินสดของกิจการ ทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงินรวมถึงสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ต่าง ๆ ทำให้กิจการมีความพร้อมในการจัดการเกี่ยวกับจำนวนเงิน ระยะเวลาของกระแสเงินสดให้สอดคล้องกับโอกาสและการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น การจัดทำยังช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินประเมินและเปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดในอนาคตได้ ในแต่ละกิจกรรมจะให้ข้อมูลของกระแสเงินสดสุทธิที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ดังนั้นถ้ากระแสเงินสดแต่ละกิจกรรมมีข้อมูลบิดเบือนจะส่งผลกระทบต่อตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงินได้

ตามมาตรฐานการบัญชีไทย ฉบับที่ 25 ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดทำและการนำเสนอของงบกระแสเงินสด ซึ่งการนำเสนอของงบกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีการเปิดทางเลือกการนำเสนอข้อมูล โดยจะแสดงด้วยวิธีทางตรง ซึ่งแสดงเงินสดรับและเงินสดจ่ายตามลักษณะของรายการที่สำคัญ หรือจะแสดงด้วยวิธีทางอ้อม ซึ่งแสดงค่าด้วยยอดกำไรหรือขาดทุนสุทธิ แล้วทำการปรับปรุงด้วยรายการที่ไม่เกี่ยวกับเงินสดและรายการค้างรับ ค้างจ่ายของเงินสดรับและจ่ายในอดีต หรือในอนาคต รายการของรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับกระแสเงินสดจากการลงทุนและการจัดหาเงิน ตลอดจนยังมีการเปิดทางเลือกในแนวการปฏิบัติเกี่ยวกับดอกเบี้ยจ่าย ซึ่งจะแสดงเป็นกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน หรือจะแสดงดอกเบี้ยจ่ายเป็นกระแสเงินสดจากกิจกรรมการจัดหาเงิน เนื่องจากเป็นต้นทุนในการจัดหาทรัพยากรการเงินอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ ด้วยเหตุของการเปิดทางเลือกในการปฏิบัติของการแสดงรายการเกี่ยวกับดอกเบี้ยจ่ายทำให้แต่ละกิจการ เลือกปฏิบัติสำหรับการแสดงรายการดังกล่าวที่ต่างกัน

งบกระแสเงินสดนั้นมีใช้แพร่หลายในสหรัฐอเมริกามาก่อนเพราะว่างบดุลและงบกำไรขาดทุนมิได้สะท้อนปัญหาสภาพคล่องที่แท้จริงของธุรกิจ กำไรที่ต่อเนื่องกันหลายปีกลายเป็นสิ่งที่มีได้บ่งบอกถึงความมั่นคงที่แท้จริงของธุรกิจเพราะความที่ผู้บริหารต้องการรักษาการเติบโตของกำไรได้ดูดีหรือการเกลี้ยกำไร (Income Smoothing) จึงทำให้เกิดการใช้การตกแต่งตัวเลขทางบัญชี (Creative Accounting) สร้างความบิดเบือนการแสดงผลข้อมูลในงบการเงิน ผู้วิเคราะห์งบการเงินพบว่า หากพิจารณาในแง่เกณฑ์เงินสด (Cash Basis) แล้ว งบการเงินจะสามารถให้ภาพที่แท้จริงของการหมุนเวียนกระแสเงินสดของกิจการซึ่งสามารถเป็นสัญญาณของการเกิดการล้มละลาย (Bankruptcy) หรือผิดนัดชำระหนี้ (Default) ได้ดี แต่ในปัจจุบันกลับพบว่างบกระแสเงินสดก็ได้ถูก

นำมาทำให้เกิดการตกแต่งตัวเลขทางบัญชีหรือการให้ข้อมูลทางงบกระแสเงินสดที่มีรายละเอียดซับซ้อนยากต่อการตีความเสียอีก (สรรพพงศ์ ลิ้มปรีชารงกุล, 2542)

Mulford and Comiskey (1996 อ้างถึงใน วรศักดิ์ ทุมมานนท์, 2544, หน้า 109) ให้ความเห็นว่า การตัดสินใจว่าจะจัดจำแนกรายการใดรายการหนึ่งเป็นกระแสเงินสดจากการดำเนินงานกระแสเงินสดจากการลงทุน หรือกระแสเงินสดจากการจัดหาเงินอาจทำให้ผลลัพธ์คือกระแสเงินสดสุทธิจากแต่ละกิจกรรมที่สะท้อนออกมาแตกต่างกันไปจากที่ควรจะเป็นอย่างเห็นได้ชัด และในบางกรณีอาจทำให้เกิดภาพลักษณ์แก่ผู้ใช้งบการเงินที่ว่ากิจการยังคงมีความสามารถในการก่อให้เกิดกระแสเงินสดจากการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง วิธีการโดยทั่วไปที่กิจการมักจะนำมาใช้เพื่อตกแต่งตัวเลขกระแสเงินสดจากการดำเนินงานไว้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมลงทุน แต่ในบางครั้งการตกแต่งกระแสเงินสดก็อาจจะพาดพิงไปถึงกิจกรรมจัดหาเงินได้ด้วย (Cross-Classification with the Financing Section) ซึ่งจะช่วยให้กระแสเงินสดจากการดำเนินงานดูดีกว่าความเป็นจริง

การตกแต่งตัวเลขในงบกระแสเงินสด อาจมีช่องทางมาจากการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายด้วยเหตุที่แนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีไทย เปิดโอกาสในการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายจากการเปิดทางเลือกอาจมีการบิดเบือนตัวเลข เพื่อให้งบกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานดูดีขึ้นให้มีมูลค่าใกล้เคียงกับกำไรสุทธิ เพื่อให้กำไรมีคุณภาพ การจัดทำงบกระแสเงินสดยังมีข้อโต้แย้งในการจัดทำ จากความคลุมเครือของการเปิดทางเลือกทำให้เกิดการตกแต่งข้อมูลตามมา

Nurnberg (1993 อ้างถึงใน วรศักดิ์ ทุมมานนท์, 2544, หน้า 83) ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับความคลุมเครือและความไม่สม่ำเสมอของ SFAS 95 ในการจัดจำแนกกระแสเงินสดออกเป็น 3 แหล่งอันได้แก่ กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน กระแสเงินสดจากการลงทุน และกระแสเงินสดจากการจัดหาเงิน การจัดจำแนกกระแสเงินสดออกเป็น 3 แหล่ง ดังกล่าวส่งผลให้กระแสเงินสดบางรายการที่ได้มาคนละแหล่ง หรือกระแสเงินสดที่ไม่ได้มาจากหรือไม่ได้ใช้ไปในแหล่งเดียวกัน (Different cash flows) มีการจัดจำแนกไว้เป็นแหล่งเดียวกัน นอกจากนี้แม้ว่า SFAS 95 พยายามที่จะเชื่อมโยงกระแสเงินสดของอีกหลายรายการที่มีความเกี่ยวข้องกันในแง่ของวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรมที่เหมือนกัน (Functionally Related) หรือมีความเกี่ยวข้องกันในแง่ของกฎหมาย (Legally Related) ที่ยังไม่ได้มีการเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการแสดงรายการดอกเบี้ยจ่ายของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ภายใต้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 25 ที่เปิดทางเลือกในการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายว่า จะจัดเป็นกิจกรรมดำเนินงานหรือกิจกรรมการจัดหาเงินก็ได้ ซึ่งโดย

ปกติการจัดประเภทของดอกเบี้ยจ่ายจะถูกจำแนกไว้ในกิจกรรมดำเนินงาน ปัจจัยหรือมูลเหตุจูงใจของบริษัทที่เลือกจำแนกประเภทดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน เพื่อสาเหตุใด ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า การเลือกทางปฏิบัติที่แตกต่างในการจัดประเภทของดอกเบี้ยจ่ายเป็นเหตุมาจากปัจจัยใด เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดมาตรฐานการบัญชีและผู้จัดทำงบกระแสเงินสด ตลอดจนผู้ใช้งบกระแสเงินสดได้รับทราบและตระหนักถึงผลของการเลือกจำแนกประเภทของรายการในงบกระแสเงินสด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความมีนัยสำคัญของผลกระทบจากการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายในงบกระแสเงินสด ซึ่งส่งผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับงบกระแสเงินสด
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมการจัดหาเงินของการจัดทำงบกระแสเงินสด

สมมติฐานของการวิจัย

ในการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินหรือแหล่งเงินทุน เจ้าหนี้มักกำหนดข้อตกลงระหว่างผู้กู้กับผู้ให้กู้ (Debt Covenant) สำหรับในการจ่ายคืนหนี้และการชำระค่าดอกเบี้ยในแต่ละปี จากภาระดังกล่าวทำให้กิจการจะต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระดอกเบี้ยจ่ายระหว่างปี ซึ่งความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยนั้นจะมาจากกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน ด้วยเหตุผลที่ว่าข้อตกลงดังกล่าวอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่จูงใจให้กิจการเลือกจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน เพื่อให้กิจกรรมการดำเนินงานมีกระแสเงินสดสุทธิที่มีมูลค่าสูงพอที่จะสามารถชำระดอกเบี้ยจ่ายได้ การเลือกจัดจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงินจึงมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยจ่ายในระหว่างปี ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานที่แสดงในรูปของสมมติฐานทางเลือก (Alternative Hypothesis) ดังนี้

H1: อัตราส่วนวัดความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจำแนกดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน

การดำเนินงานทุกกิจการมุ่งที่ต้องการแสวงหากำไร เพื่อให้กิจการมีความมั่งคั่ง ทำให้ผู้ถือหุ้นได้รับประโยชน์สูงสุดจากการลงทุน ดังนั้น การดำเนินงานที่มีผลการประกอบการที่เป็นตัวเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดย่อมชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการดำเนินงานที่ทำให้

การดำเนินงานมีสภาพคล่องที่สูง ฉะนั้นการได้กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานสุทธิที่มีมูลค่าสูง ก็จะแสดงให้เห็นผลตอบแทนที่เป็นเงินสดจากการลงทุนในกิจการได้ และแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของกำไรที่สูง (White, 2003 อ้างถึงใน วิภาพร สกตยีนยงสุข, 2549) จากเหตุผลดังกล่าว อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะเลือกจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน เพื่อการแสดงความตัวเลขของกิจการดำเนินงานที่มีจำนวนที่เพียงพอต่อผู้ถือหุ้นควรจะได้รับ ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานที่แสดงในรูปของสมมติฐานทางเลือก ดังนี้

H2: อัตราส่วนผลตอบแทนที่เป็นเงินสดต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน

การที่บริษัทมีนโยบายในการจ่ายเงินปันผลต่อกำไรในอัตราที่สูง ส่งผลให้กิจการต้องแสดงความสามารถในการจัดหาเงินสดที่จะนำมาจ่ายในรูปของเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นได้อย่างเพียงพอ และเงินสดที่ได้ควรนำมาจากการประกอบกิจการ ซึ่งจะแสดงในกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน ด้วยมูลเหตุดังกล่าวทำให้กิจการเลือกที่จะจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานที่แสดงในรูปของสมมติฐานทางเลือก ดังนี้

H3: อัตราส่วนเงินปันผลต่อกำไร มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน

ตามปกติกิจการมักพยายามแสดงจุดเด่นในการดำเนินงาน ทั้งนี้ จึงเชื่อได้ว่ากิจการที่มุ่งเน้นที่จะนำเสนออัตราส่วนทางการเงินที่แสดงให้เห็นถึงจุดเด่นของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมากๆ ย่อมมีแรงจูงใจในการทำให้กระแสเงินสดจากการดำเนินงานมีจำนวนที่สูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดการณ์ว่าจำนวนครั้งของการนำเสนออัตราส่วนทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีส่วนสัมพันธ์กับการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน จึงตั้งสมมติฐานที่แสดงในรูปของสมมติฐานทางเลือก ดังนี้

H4: ระดับของการแสดงอัตราส่วนทางการเงินที่เกี่ยวกับกระแสเงินสดมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน

การเปิดเผยและการนำเสนอข้อมูลในส่วน of กระแสเงินสด เกี่ยวกับความสามารถในการบริหารจัดการทางการเงิน เพื่อชี้แจงให้เห็นถึงการไหลเวียนเงินสดภายในกิจการว่า กระแสเงินที่ได้มีความเพียงพอและทำให้กิจการมีสภาพคล่องสูง สามารถดำเนินกิจการได้อย่างมั่นคง จากความต้องการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดจากการดำเนินงานจึงน่าจะเป็นแรงจูงใจให้กิจการเลือกจำแนกรายการดอกเบี้ยไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานที่แสดงในรูปของสมมติฐานทางเลือก ดังนี้

H5: ระดับของการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบกระแสเงินสดมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน

ถ้าไรที่ได้จากการจัดทำงบกำไรขาดทุนไม่สามารถตอบผู้ใช้งบการเงินได้ว่ากิจการสามารถทำกำไรที่เป็นตัวเงินได้มากน้อยเพียงใด อีกทั้งสัดส่วนของกำไรที่เป็นเงินสดย่อมแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของกำไรของกิจการ ดังนั้นผู้ใช้งบการเงินจึงมีแนวโน้มที่จะนำงบกระแสเงินสดไปพิจารณาาร่วม จากเหตุผลที่ต้องการทำให้กำไรจากการดำเนินงานมีค่าเป็นเงินสด ซึ่งมีสภาพคล่องสูงกว่าลูกหนี้การค้า จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้กิจการเลือกจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน เพื่อให้เงินสดจากการดำเนินงาน กับกำไรจากการดำเนินงานให้มีจำนวนใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานที่แสดงในรูปของสมมติฐานทางเลือก ดังนี้

H6: อัตราส่วนกระแสเงินสดจากการดำเนินงานต่อกำไรจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน

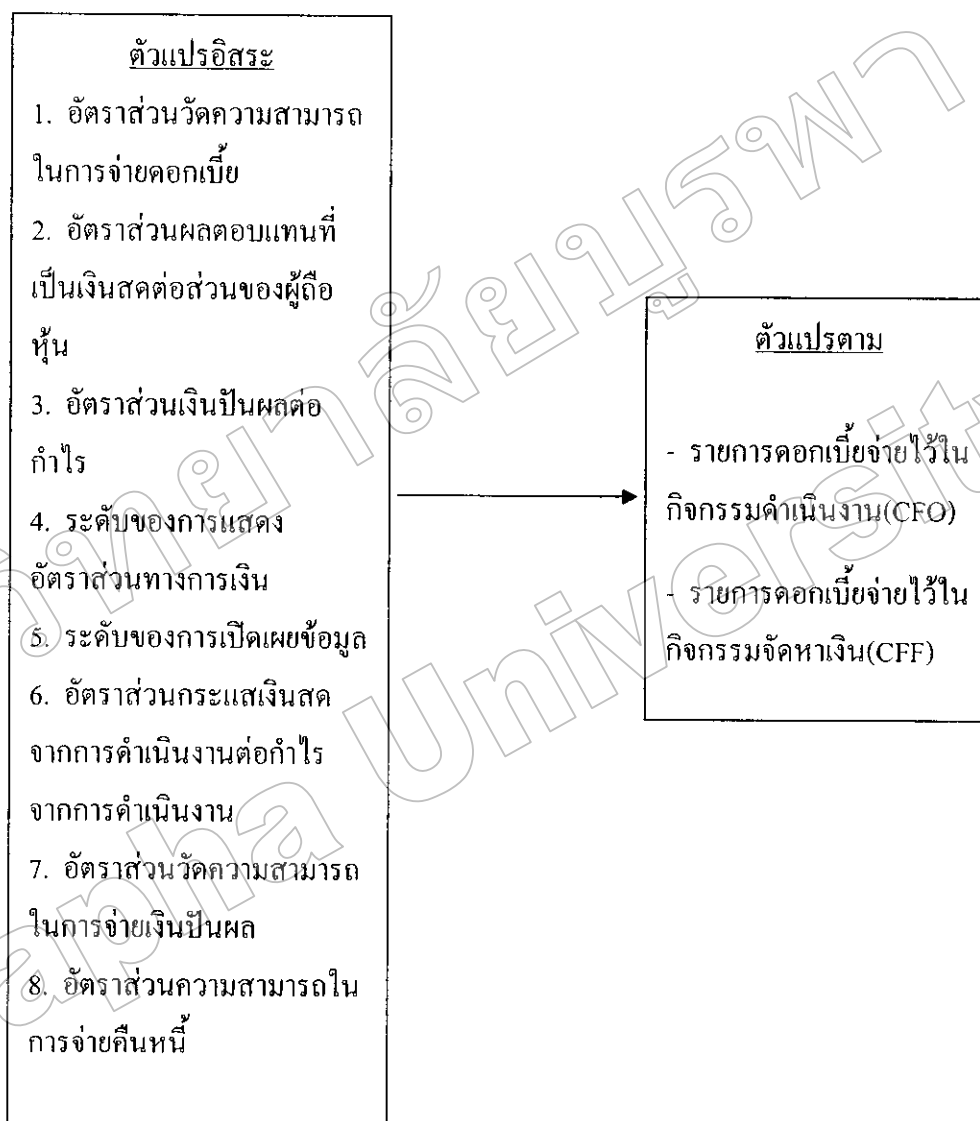
ผู้ถือหุ้นและนักลงทุนย่อมที่ต้องการผลตอบแทนสูงสุดจากการลงทุน ผลตอบแทนที่ได้รับจะมาในรูปของเงินปันผลและมูลค่าหุ้นของกิจการ ดังนั้น กิจการที่สามารถสร้างผลตอบแทนให้แก่ผู้ถือหุ้นได้สูงสุด ย่อมน่าสนใจแก่ลงทุน จะเห็นได้ว่าการจ่ายเงินปันผลของกิจการควรมาจากการทำกำไรของกิจการ ไม่ใช่มาจากการกู้ยืม เพราะฉะนั้นกระแสเงินสดที่ได้จากการดำเนินงานจึงต้องเพียงพอต่อการจ่ายเงินปันผลของกิจการ ปัจจัยในเรื่องความสามารถในการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นจึงมีความสัมพันธ์กับการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานที่แสดงในรูปของสมมติฐานทางเลือก ดังนี้

H7: อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายเงินปันผลมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน

ไม่ว่าจะเป็นการประกอบการในธุรกิจใดย่อมที่ต้องการให้กิจการนั้นดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง กิจการที่จะสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องนั้น ต้องมีความสามารถในการชำระหนี้สินต่าง ๆ จึงจะทำให้กิจการดำรงอยู่ต่อไปได้ ความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการก็เป็นปัจจัยบ่งบอกว่า กิจการต้องมีเงินสดเพียงพอต่อภาระหนี้สิน ด้วยปัจจัยดังกล่าวจึงเป็นเหตุให้กิจการเลือกที่จะจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน เพื่อให้กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานแสดงความสามารถในการชำระหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานที่แสดงในรูปของสมมติฐานทางเลือก ดังนี้

H8: อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายคืนหนี้ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมจัดหาเงิน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงมูลเหตุจูงใจในการจัดประเภทดอกเบี้ยจ่ายในงบกระแสเงินสด เพื่อให้ทราบถึงผลกระทบที่มีต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถวิเคราะห์ งบกระแสเงินสดได้ตามสถานการณ์ทางการเงินที่แท้จริงและสามารถคาดคะเนสถานะทางการเงินในอนาคตได้อย่างถูกต้อง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2548 เฉพาะกิจการที่จำแนกรายการดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมการจัดหาเงิน โดยทำการค้นหาในทุกอุตสาหกรรมจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยศึกษาเปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงินที่เกี่ยวกับงบกระแสเงินสดจากการดำเนินงานก่อนและหลังการปรับปรุงรายการดอกเบี้ยจ่าย และเปรียบเทียบกับกิจการขนาดและอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกันที่มีการจำแนกดอกเบี้ยจ่ายไว้ในกิจกรรมดำเนินงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

เงินสด หมายถึง เงินสดในมือและเงินฝากธนาคารทุกประเภท แต่ไม่รวมเงินฝากประเภทที่ต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้

กระแสเงินสด หมายถึง การได้มาและใช้ไปของเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด รายการเทียบเท่าเงินสด หมายถึง เงินลงทุนระยะสั้นที่มีสภาพคล่องสูง ซึ่งพร้อมที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสดในจำนวนที่ทราบได้ และมีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าน้อย หรือไม่นับสำคัญ

กิจกรรมดำเนินงาน หมายถึง กิจกรรมหลักที่ก่อให้เกิดรายได้ของกิจการ และกิจกรรมอื่นที่ไม่ใช่กิจกรรมลงทุนหรือกิจกรรมจัดหาเงิน

กิจกรรมลงทุน หมายถึง การซื้อและจำหน่ายทรัพย์สินระยะยาวและเงินลงทุนอื่น ซึ่งไม่รวมอยู่ในรายการเทียบเท่าเงินสด

กิจกรรมจัดหาเงิน หมายถึง กิจกรรมที่มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในขนาดและองค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้นและส่วนกู้ยืมของกิจการ

เกณฑ์ค้างหรือ เกณฑ์สิทธิ หมายถึง กิจการต้องรับรู้รายการและเหตุการณ์ทางบัญชีเมื่อรายการนั้นเกิดขึ้น มิใช่เมื่อมีการรับหรือจ่ายเงินสด หรือรายการเทียบเท่าเงินสดออกไป กล่าวคือ

กิจการต้องบันทึกบัญชีและแสดงรายการต่าง ๆ ในงบการเงินตามงวดที่เกี่ยวข้อง
 กิจการต้องรับรู้ค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนตามเกณฑ์ความสัมพันธ์โดยตรง ระหว่างต้นทุนที่
 เกิดขึ้นกับรายได้ที่เกิดจากต้นทุนนั้น หรือที่เรียกว่าหลักการจับคู่รายได้และค่าใช้จ่ายกิจการต้อง
 นำเกณฑ์ดังกล่าวมาถือปฏิบัติกับการจัดทำงบดุลและงบกำไรขาดทุน

เกณฑ์เงินสด หมายถึง กิจการรับรู้รายการและเหตุการณ์ทางบัญชี เมื่อมีการรับหรือ
 จ่ายเงินสดเท่านั้น

SFAS หมายถึง Statement of Financial Accounting Standard หรือมาตรฐานการบัญชี
 ของประเทศสหรัฐอเมริกา

การเกลี้ยกำไร หมายถึง การรายงานผลการดำเนินงานของกิจการ
 ในแต่ละงวดบัญชีที่สะท้อนถึงการเจริญเติบโตของกิจการอย่างมั่นคงและสม่ำเสมอ

การตกแต่งตัวเลขทางบัญชี (Creative Accounting) หมายถึง การจัดทำและบันทึกข้อมูล
 ในงบการเงินให้เป็นไปตามกิจการหรือตามความต้องการของผู้บริหาร

การล้มละลายหรือผิดนัดชำระหนี้ หมายถึง กิจการขาดสภาพคล่องและไม่สามารถ
 ชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ได้